

LA CREU DE LA SETMANA

Una gravació reveladora, malgrat la presumpció d'innocència

Evidentment és el jutge qui ha de determinar si hi ha il·legalitat o no en l'actuació de l'alcalde de Ginestar, però aquest mitjà considera que el cas es mereix una creu, perquè com a mínim, convida a aixecar massa dubtes sobre l'honoradesa de càrrecs electes que n'haurien de fer d'aquesta virtut exigible una bandera.

LA CARA DE LA SETMANA

Cimera tècnica i política per idear fórmules d'aportació de sediments al Delta

El sol fet que s'hagen assegut a la mateixa taula científics i representants de les administracions, així com responsables de les elèctriques, per buscar mecanismes i idees per aportar sediments al Delta és una molt bona notícia, tenint en compte que això permetria combatre la subsidència i la regressió.

'OFF THE RECORD'

El forum d'opinió d'"Amposta.info", desactivat de forma indefinida

La proliferació d'entrades "que afecten directament persones i col·lectius" aprofitant l'anonimat i la impossibilitat de responsabilitzar-se de les opinions abocades és el motiu al·legat pels gestors de la pàgina web a l'hora de decidir desactivar el fòrum de debat indefinidament.

L'acudit de Bielsa

Cartes al director

Volem un poble millor!

Bítem és una pedania petita i acollidora, però sobretot amb bona gent, de vegades massa i tot de bons. Massa bons perquè estem acostumats a callar i a no demanar el que realment ens pertoca. Això no pot ser! Hem de reclamar totes les deficiències que tenim, que en són moltes, per poder tenir un poble on ens trobem a gust del tot. Ens agrada viure a Bítem, però no ens agrada l'estat actual del poble.

Es treballa a pas molt, molt lent, i les millores no arriben ni en comptagotes. Només cal passejar-se pel poble (això sí, haureu d'anar mirant al terra per no ensopagar amb el munt de clots que hi ha). No és qüestió d'enumerar tot el que s'ha de millorar, perquè llavors sí que potser cansaríem a algú.

Des d'aquesta associació treballlem pel poble i volem seguir fent-ho, sigui qui sigui que estigui al capdavant, per la qual cosa necessitem que se'ns escolti!

Pot ser molt fàcil fer un escrit com aquest i com altres, dient el que més interressi a uns i a altres, fins i tot distorsionant la veritat, i més ara ben a prop de les eleccions, però el que és veritablement important són menys promeses, menys cartells i més treba-

llar per Bítem i per tothom amb la mateixa igualtat. El nostre poble, el poble de tots, és la nostra responsabilitat, és la teva responsabilitat.

Som l'associació amb més socis de tot el poble, i ni tan sols podem estar dintre el Consell Assessor. No és just.

Volem un poble millor!, acollidor, modern, net i sostenible i és per això que volem fer una crida a totes les parts implicades. A uns perquè no callin i sol·licitin el que realment ens pertoca; i a altres perquè ens tinguin molt més en compte i pitgin l'accelerador amb totes les mancances que tenim, perquè, nosaltres també som Tortosa.

Associació de Veïns l'Oliva BÍTEM

Amarratges

He llegit amb sorpresa que el grup del PSC, de l'Ajuntament de l'Ampolla, s'oposarà a la instal·lació d'amarratges a la platja de l'Arquitecte. Dic que amb sorpresa perquè fa uns mesos vaig trucar a l'Ajuntament per interessar-me

pel tema i algú em va dir que no en sabien res, després d'haver-ho anunciat TV3, per la qual cosa dedueixo:

- No volien informar-me per evitar polèmiques i veus contràries al projecte, amb vista a les eleccions.

- Si tenen intenció de fer-ho, per què es gasten els diners del contribuent arrançant la platja si ha de desaparèixer.

- Aquesta instal·lació beneficiarà uns pocs a costa de molta gent que només tenim aquesta platja en l'entorn; hi ha moltes persones que per edat no poden desplaçar-se a altres platges i hauran de quedar-se sense platja i a casa.

- No és veritat que s'ha de protegir el medi ambient i els espais naturals evitant el consum de carburant? Doncs, aquesta no és la millor solució.

Jo no sóc de cap partit polític, però dono el meu suport al PSC, per la seua coherència i oposició a aquest nefast despropòsit.

Fernando Agramunt Monteso ROQUETES

continua a la pàg. 65

De nord a sud

Xavier Garcia

Vall-de-roures acull 'L'escriptor inexistent'

Aquest dissabte 26 de maig, al migdia, la vila de Vall-de-roures, al Mataranya, acull l'espectacle poeticomusical *L'escriptor inexistent*, de Montse Castellà Espuny, que acaba d'editar en CD un disc amb el mateix nom. L'acte serà -qui ho dubta?- a la llibreria Serret, on l'Octavi fa, refà i contrafa entre pàgines web i blocs literaris, sempre en favor de les anomenades lletres i escriptors ebrencs, que deuen ser aquella espècie intel·lectual localitzada que, mirada des de Barcelona (allà on es mira tot, però no veuen res), deu ser jutjada, encara, com una partida d'enfaixats, amb esclips i barretina.

Devia començar a sentir parlar de Montse Castellà, per haver llegit el seu nom en algun diari, a finals dels anys noranta (crec recordar que feia de corresponsal de l'àrea tortosina a l'*Avui*) i a partir de setembre del 2000, amb l'engrescament que suposà el PHN, el seu nom ja se'm feu habitual, perquè vaig saber que, a més de puntual cronista, era militant activa de la Plataforma, la qual cosa no trencava cap pretesa i impossible objectivitat, sinó que reforçava, justament, l'ideari de la nova cultura de l'aigua, tant de temps tant al calaix dels defensors oficials de l'*objectivitat*.

Es veu que aquesta xiqueta, a més de ganes d'escriure, havia estudiat música i potser fins i tot -que no seria res d'estrany- havia fet alguna taula teatral, per allò de millorar la verbalitat i exercir l'art de la presència i el gest. Tot plegat, i sobretot després d'haver vist i defensat tanta aigua, s'animà a compondre alguns temes, inicialment intimistes, recollits en el seu primer CD (*Isla de Buda*) i, posteriorment, ara mateix, més literaris, més paisatgístics, més històrics; en fi, més humans i col·lectius.

L'interessant idea que recull aquest CD és convertir significatius fragments d'una trentena d'escriptors, entre catalans i d'altres països, en unitats poètiques col·lectives que expliquin el que diversos autors han escrit sobre uns mateixos temes: sigui el *miracle* de la contemplació del riu, la sensació de la *terra mullada* (aquest, text i música de la mateixa Montse Castellà), la infinita tristesa de les guerres (amb fragments de M. Hernández, Rosalía, Cervantes, G. Vergés o Pablo Neruda), el sentiment de l'enyorament a causa de l'exili (amb textos de Bladé, Arbó, Verdagué, Moncada, Carranza, Tibau, Pérez Bonfill o J. Sánchez Cervelló), els records d'infantesa prop de l'Ebre, el riu com a pare que unifica el parentiu de les diverses terres i gents, superant artificials fronteres entre Catalunya i Aragó ("Amich benivolgut, ja som dins d'Aragó, però no fora del territori de la nostra llengua", com escrivia el canonge mallorquí Antoni M. Alcover), també la inevitable temàtica de l'agressió ecològica al riu en el poema *El camí de la llarga agonia* (amb textos de Machado, García Márquez i Jesús Moncada, en referència al colgament del poble de Mequinensa per l'embassament) i dos poemes finals dedicats a *Tres ríos, la misma agua* (Ebre, Duero i Guadalquivir), amb els imprescindibles textos de Gerardo Diego, Machado, Lorca, Neruda o Vergés, i a *La lliçó de l'Ebre*, expressió desenvolupada pel teòleg i canonge gandesà, Dr. Manyà, que Artur Bladé feu seva per mostrar que "el riu és el millor mestre que tenim". Versos escollits, combinats, musicats i cantats per Montse Castellà, recitats en alguns casos per Monts Llusa, amb Jordi Grisó al piano, Paco Prieto i Valen Nieto a les guitarres, i tot produït per Pep Sala, el conegut músic de Sau, com a encàrrec de la Fira del Llibre i Autor Ebrencs, de Móra d'Ebre, el juny de l'any passat. Una bona mostra de paisatges, paraules i músiques.

pesca salada
manolo
casa fundada l'any 1906

Qualitat Garantida

Mercat central núm. 1-90-91
Tel. 977 441 927
TORTOSA